

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex epistola beati Nili ad Heliodorum silentiarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Date ergo ipsi gloriam cum lætitia in compunctione & lamento, gaudentes & gratias agentes, quia sua nos fide, & sua fecit agnitione dignos [in Christo Iesu Domino nostro:] cum quo & Patri vna cum Spiritu sancto gloria nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: En & is qui ab immortalitate cognominatus est, totam sanctam Synodum hanc fecit compungi & lacrymari: quoniam non solum venerandas esse cognovit, verum etiam maximas gerere sanitates.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed ne quis dicat, cur illæ iconæ, quæ apud nos sunt, miracula minime faciunt? Ad quem respondemus. Quia, sicut 1. Cor. 14. Apostolus ait, signa infidelibus, non fidelibus data sunt. Nam qui ad imaginem accedebant, infideles erant. propterea signum fecit Deus per imaginem, ut illos traheret ad fidem nostram Christianorum. Matth. 12. *Generatio enim mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei.*

Theodorus Deo amabilis diaconus & notarius legit.

Ex epistola beati Nili ad Heliodorum silentiarium.

Per ea quæ per singula loca & in diuersis temporibus quotidie fiunt miracula, Dominus hos quidem qui modicæ sunt fidei, nec non & infideles ad stabilitatem fidei inuitat: fidelium vero fidem, imo & spem crescere facit, & grauem & immobilem demonstrat * prou-

* sensum.

δοτε ουὼ αὐτῶ δόξαν μετ' ἄφροσύνης ἐν καταύξει ἔδρλωα, χαίροντες κὲ χειροῦντες, ὅπ τῆς αὐτῆς πίστεως ἡμῶς κατηξίωσε, καὶ τῆς αὐτῆς ἰπηνώσεως· μὴ οὐ τῶ πατρὶ ἀμα τῶ ἀγίῳ πνῦμα π δόξα νῦν ἔσεί ἔ εἰς ἑὸν αἰῶνα ἡῶ αἰῶνων. ἀμήν.

ANNO
CHRISTI
787.

Κωνσταντῖν ὁ ὀσιώτατος Ἰπσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἰδοὺ ἔ ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπόνυμος πᾶσαν πλὴ ἀγίῳ συνόδον ταύτην παρεσκίασε καταυγλῶαι ἔ δακρύσαι, ἐπειδὴ οὐ μόνον σεπίας αὐτῆς ἐγνώρισην, ἀλλὰ ἔ ἰδὸς δότοτελούσης.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλὰ μή τις εἴπῃ, πῶς ἐνεκεν αἱ παρ' ἡμῖν εἰκόνες οὐ θαυματουργοῦσι; πρὸς ὃν δότοκρινούμεθα, ὅπ κατῶς ὁ δότοσολ εἶρηκεν, ὅπ τὰ σημεῖα τῶς ἀπίστω, οὐ τῶς πσεύουσιν. ὁ οὐὼ πρὸς ἐλδόντες τῆ εἰκόνι, ἀπσοῖ ἦσαν. τούτου ἐνεκεν σημεῖον ἐποίησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς εἰκόνος, ἵνα αὐτῶν ἐλκῶση πρὸς πλὴ πστῖν ἡμῶν ἡῶ Χριστιδῶν. γῆμεὰ ἡῶ πονηρῶ ἔ μοιχελῆς σημεῖον Ἰπζητεῖ, ἔ σημεῖον οὐ δότοσηται αὐτῆ.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀέγνω.

Επιστολή τῆ μακαρίου Νείλου πρὸς Ηλιόδωρον σιλενπάρειον.

Διὰ τῆ κατὰ τόπον καὶ τόπον ἐν διαφόροις χρόνοις ἐκάστοτε γινόμενων θαυμάτων ὁ κύριος ἑδὸν μὴ ὀλιγοπίστω καὶ ἑδὸν ἀπίστω πρὸς πστῖν βεβαίαν ἐκαλεῖται, τῆ ἡ πσῶν πλὴ πστῖν μάλλῶ καὶ πλὴ ἐλπίδα αὐξῆ, καὶ σθεαρὸν καὶ ἀστέλυτον ἐκφαίνει

ANNO
 CHRISTI
 787.

τὸ φρόνημα. καὶ βούλομαι σοὶ ἐν
 ἐκ μωρίων Πλατωνῶν τῶ ἡμετέρου
 Ἐπαγοφόρου μάρτυρος νωτὶ δηγή-
 σαταί, οὐ μόνον ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ πόλει & χώρῃ ποῖς
 δι' αὐτῶν θεὸν ἔξαποδοῖν ἐπιμύστα-
 τα δωρομύρου πλὴν χάριν, καὶ πλὴν
 παράδοξον ἐνδύκνυμῶν ἰσχυρῶν. ἐν
 Ἰσραὴλ τῶ ὄρει τῶ καλουμένῳ Σινᾶ, ἐν-
 στα Μωσῆς παρὰ θεοῦ νόμον ἐδέ-
 ξαστο, μοναχῶν κατοικοῦτων καὶ ἐν-
 τοπίων καὶ ξένων, εἰς τὴν ἀγῆν Γαλα-
 τίας τὸ γένος Ἰσραήλων, ἀμὰ τῶ ἰδίῳ
 υἱῷ μονήρῃ ἀσπασίμῳ βίῳ, διέ-
 τελεθὲν ἐκεῖ, ἔξωθεν τοῖς τῆς ἀσκή-
 σεως ἀθλοῖς ἰκανὸν χρόνον ἵππῃ τῆς ἐρη-
 μίας. καὶ δὴ πνι ἡμέρᾳ αἰφνίδι
 Ἰππὶρίαντες τῶ ἐρημῶν ὄρει βαρ-
 βαροὶ πνιες Ἑλλήνες πλὴν θρησκείαν, καὶ
 ἀπηγορευμένους, συλλαμβάνουσι τῶν
 ἐπιμύστων ἀρεθέντας ἐκ τῆς ποροχέου
 μονάζοντας σὺν τῶ υἱῷ τῶ γέροντος Γα-
 λατοῦ, καὶ ἀχμαλωτίζουσιν. οὐσπερ &
 σιωδῆσαντες ὀπαδῆσανα, πολλὰς μο-
 ναχὰς ἰσπερβαίνουσι ἐρήμοις, νήσους καὶ
 γυμνοὺς ἐλαυνόντες, μὴ ἰσποδεδεμέ-
 νοις παντοῖον ἰσποδῆμα, καὶ τῶ ἀσπασ-
 μωτῆτων ἐκείνων καὶ ἀνδρῶν καὶ τραχυ-
 τῶτων τόπων, τῇ βίᾳ & τῇ ἀνάγκῃ ἔγ-
 χέροντας, καὶ τῶ ἀπέεσθ φόβῳ τρα-
 χυμῶν. μόνος δὲ ἐν πνι δατοκρύφῳ
 σπηλαίῳ κατεκρυβεῖς ὁ πνιεσθῆς, τῶ
 πνιεσθῆ ἐτρέχετο, μὴ φέρων πλὴν τέρησιν
 ἔσποφίλοισ ἡσθ καὶ δεσπότη κα-
 τεδυσώπει Χριστὸν διὰ Πλατωνῶν τῶ
 πατριώτου μάρτυρος, καμφθῆναι
 πρὸς οἰκημοῖς. τὸ δὲ αὐτὸ ὁ υἱὸς διὰ
 τῶ αὐτῶ παναγίου μάρτυρος θεὸν
 παρεκάλει, ἐν τῇ ἀχμαλωσίᾳ δεδε-
 μῶνος, κατελεῖσαι αὐτὸν, καὶ ἐπιτε-

dentiam. Et volo tibi quid
 vnum ex denis millibus Plato-
 nis nostri trophæa reportantis
 & martyris modo narrare: qui
 non solum in patria nostra, sed
 in omni ciuitate ac regione pa-
 ratissime gratiam donat, & o-
 stendit his qui Deum per eum
 postulant, admirabilem forti-
 tudinem. In monte quippe qui
 vocatur Sina, vbi Moyles a Deo
 legem accepit, monachis habi-
 tantibus indigenis & peregri-
 nis, vnus quidam virorum ge-
 nere Galata vna cum proprio fi-
 lio * singularem amplexus vi-
 tam degebat, continentiae cer-
 tamina transigens multo tem-
 pore in deserto. Et ecce qua-
 dam die repente quidam in præ-
 dicto monte religione * barba-
 ri & detestabiles irruentes com-
 prehendunt eos, qui in prom-
 ptu ex his & impræsentiurum
 inuenti sunt monachi vna cum
 filio senis Galatae, & in captiui-
 tatem ducunt. Quos & ligantes
 post tergum, multas trans-
 eunt mansiones desertas, ieiun-
 os & nudos minantes eos, nec
 calciatos penitus aliquo calcia-
 mento, per illa inaquosa & a-
 sperrima, & nullius consolatio-
 nis loca, vi & necessitate cir-
 cumeuntes, & infinito pauore
 detentos. Solus autem in quo-
 dam abdito specu occultatus se-
 nior luctu tabescebat, non ferens
 priuationem Deo amabilis filii:
 & Dominum flagitabat Chri-
 stum per Platonem compatrio-
 tam martyrem, vt incuruaretur
 ad miserationes. Id ipsum
 autem & filius per eundem
 sanctissimum martyrem roga-
 bat Deum in captiuitate vin-
 ctus, vt sui misereri, & miracu-

* monasti-
 cam
 * Gr. paga-
 ni

* ἡ. ἰππὶ-
 ρίαντες
 ἢ ἰππὶ-
 ρίαντες.

lum facere dignaretur. Vtroque
autem exaudito, patre scilicet
in spelunca montis, & filio in
captiuitate, ecce subito martyr
Plato noster astat super equum
apparens, trahensque alterum
equum * opportunum, mani-
festatur puero vigilanti, & hunc
agnoscenti ex eo, quod sæpe vi-
derat sancti characterem in ima-
ginibus: & statim iubet eum de
medio cunctorum exurgere, &
accipere equum, & insidere. Et
confestim more aranæ vincula
diffoluta sunt; & solus ipse libe-
ratus per inuocationem, nutu
Dei surgens, insedit equo, &
sequitur ducentem se sanctum
martyrem constans & gaudens.
Compendiose autem & * acute
ambo, sanctus scilicet Plato, &
nouitius monachus, quemad-
modum pennati perueniunt ad
habitaculum senis orantis atque
Iugentis: & restituens saluum vi-
ctoriosissimus martyr corde do-
lenti patri desiderabilem filium,
disparet. Itaque in omni loco
his qui per eos inuocant Deum,
omnes res mirandas & gloriosas
Domini Christi memorabiles &
incliety athletæ perficere valent.
Porro hæc tibi scripsi, vt amico
martyrum existenti, & nun-
quam aliquando fatietatem me-
moriarum martyrum acci-
pienti.

Sancta Synodus dixit: O-
stensum est, quia per imagi-
nem martyris, quæ sibi ante
fuerat cognita, agnouit eum
astantem, cum saluare illum
venit.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Myrorum dixit: Quia &
ego præostenæ historiæ simi-
lia passus sum. Nam cum iniu-

σαι θαύμα. ἀμφοτέρων ἡ ἑπακουσθέν-
των, ἔτε πατρὸς ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔσθροις,
ἔτ' ἕσθρον ἐν τῇ ἀρχμαλωσίᾳ, ἰδοὺ ἕστα-
φνης ὁ ἡμέτερος μάρτυς Γλατίων ἑπι-
στας ἑφίπταος Φαινόμυθος, ἔλκων τε
ἔτ' ἄλλον ἵππον δίκαιρον, ἐμφανίζεται
τῷ παιδὶ διαζητηροῦντι ἔτ' ἡνωμένον
ὡς ποδὸν ἐν τῷ πολλῆς ἡμετέρας
ἔτ' ἀγίου ἑπι τῆς εἰκόνων περὶ αὐτῶν
ἔτ' ἕσθρος καλεῖται αὐτὸν ἐν μέσῳ παι-
των ἕσθρασαντα λαβεῖν ἑπι ἵππων, ἔτ'
ἑπικρατεῖσθαι. ἔτ' δὴ τὰ ἑσθραυτικὰ δι-
κλω ἀεθλητικὰ τὰ δεσμὰ διελεύθη· καὶ
μόνος αὐτὸς λυτρωθεὶς διὰ τῆς ἑπικλη-
σεως, τῷ νόμῳ τῆς θεοῦ ἀνάστας, τῷ
ἵππῳ ἐποχεῖται, ἔτ' ἐπέτα ὀδηροῦντι
τῷ ὁσῶ μάρτυρι θαρραλέος ἔτ' ἡμε-
τερον. συντόμως ἡ ἡμετέρας ἀμφοτέρων,
ὁ, τε ἄγιος Γλατίων καὶ ὁ νέος μοναχός,
κατά τῆς ἑσθραυτικῆς φθαινοῦσι τὴν ἡμε-
τερον οἰκισιν ἐκκαλεῖται καὶ κλαίοντες·
καὶ ἑσθρασαντας ὁ καλλίνικος μάρτυς τῷ
πῶ καρδίᾳ ἡμετέρον πατεῖ ἑπι πο-
δῶν ἡμετέρον, ἀφανὴς γαλήνηται, ὡς οὐ
ἐν παντὶ τόπῳ τοῖς δι' αὐτῶν ἡμετέρον
ἑπικρατεῖσθαι πῶ ἡμετέρας θαύμα-
σαν ἔτ' ἡμετέρον ἑπι διασώπου Χει-
σοῦ ἀοιδμοῖς ἔτ' ἐκκαλεῖται ἀθλητικῶν ἡμετέρον
ἐκκαλεῖται. ταῦτα δὲ σοὶ γαλήνηται
φιλομάρτυρι ὀνη, ἔτ' ἡμετέρον καὶ ἡμετέρον
τῆς μνήμης τῆς τεισημακαλείων μάρ-
τερον λαμβάνοντι.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· δὲ δὲ καὶ τῆς,
ὅτι διὰ τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας αὐτῆς εἰ-
κόνος τῆς μάρτυρος ἐπέγνω αὐτὸν ἡμετέρας
σεύεται, ὁ πῶν τῶν αὐτὸν παρεγένετο.

Θεόδωρος ὁ ὁσῶν τῶν ἡμετέρας
Μύρον εἶπε· ὅτι καὶ τῶν τῶν ἡμετέρας
θεοῦ ἡμετέρας τὰ ἡμετέρας πῶν τῶν ἀθ-
λητικῶν
κουμύθου

* vacuum,

* celeriter

AVRO
CHRON
757

ANNO
 CHRISTI
 787.

κουμβρου γαρ μου ὑπο πνων δεχον-
 πκων χερων, λεγα μοι ο δεχδιακονος
 μου, ανηρ βλαβης ε φοβουμνος
 θεον οπ ειδον πατριάρχην εν ορα-
 ματι ειποντα οτι ανελθειτω προς ημας
 ο μητροπολιτης, ε παντα τα παραμα-
 τα αυτου διοικουωται, ως συμφερει
 αυτω. ηρθησα γρ ενω εγω δεχ-
 διακονον οπ ποια μορφη και ιδεα σοι
 εφανε ο πατριάρχης; ε απεκριθη μοι,
 οπ ερυθρος τω προσωπω, γρηλε ε-
 πτω κομω. λεγω αυτω ενω, οπ ο πα-
 τριάρχης εν εστι ποιωτης ιδεας. αλλ
 η ενδυτη εχ τω αγίου Νικολαιου τω
 εικονα και κατω εξηγησαι, ποιωτης
 μορφης οστιν, ον ειδες και απεκριθη
 μοι κεινος οπ και, οντως ποιωτης
 μορφης ειδον αυτω ελαλησαντα
 μοι παυτα. εν τουτου γρ επεγων,
 οπ ο αγιος Νικολαιος αυτω εφανη, δια
 τως προς τω εικονα ομοιωσεως. β-
 δεως ουω πσευσας τω λογω, ανηλθον
 εν τη θεοφυλακτω ε βασιλι διπολει
 ε παντα τα παραματα μου γερον-
 σιν βυτητα, συμβαλλομενα τω επσκο-
 πειω μου.

Θωμας ο βλαβεστατος πρεσβυτε-
 ρος και τοποτηρητης τω ανατολικων
 ειπεν ορυλλοδοσι πνεις ωελ τω αγίου
 Νειλου, ως κατω τω εικονων συγγε-
 γραφοπος. επη χειρας ουω εχομεν βι-
 βλον τω αυτω πατρως και ει κελευτε,
 αναγνωδητω.

Η αγια σωδοσ ειπεν αναγνω-
 δητω.

Κοσμας ο θεοφιλεστατος διακονος
 ε κουβουκλεισπος λαβων ανεγνω.

r iam paterer a quibusdam prin-
 cipalibus manibus, dixit mihi
 archidiaconus meus, vir reli-
 giosus ac timens Deum: Quia
 vidi patriarcham in visione di-
 centem, quia ascendat ad nos
 metropolita, & omnes res e-
 ius dispensabuntur, vt expedi-
 dit ei. Interrogavi ergo ego
 archidiaconum, dicens: Quali
 forma apparuit tibi patriar-
 cha? Et respondit mihi: Quia
 rubicundus facie, & senili co-
 ma. Aio ego ei: quia patri-
 archa non est talis * visionis, * formæ:
 sed vestis habet sancti Nico-
 lai imaginem: & bene asse-
 ris. Nam huiusmodi formæ est,
 quem vidisti. At ille respon-
 dit mihi, quia etiam talis reue-
 ra formæ vidi virum, qui hæc
 mihi locutus est. Ex hoc ergo
 cognoui, quod sanctus Nico-
 laus ei apparuerit, per simili-
 tudinem, quæ in icona erat.
 Mox ergo credens verbo, a-
 scendi ad Deo conferuandam
 regiam urbem: & omnia ne-
 gotia mea, quæ meo perti-
 nebant episcopio, facta sunt
 apta.

Thomas reuerendissimus pre-
 sbyter & locum retinens orien-
 talium pontificum dixit: Sufur-
 rant quidam de sancto Nilo,
 quia contra iconas scripserit, &
 ideo præ manibus habeo librum
 eiusdem patris: & si iubetis, le-
 gatur.

Sancta Synodus dixit: Le-
 gatur.

Cosmas Deo amabilis diaco-
 nus & cubuclesius legit.